

Η φόνισσα

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Εργασία της Γκλόρια Μούτσα

Σύντομη βιβλιοπαρουσίαση

- Στο διήγημα του Παπαδιαμάντη, «η Φόνισσα», το κεντρικό πρόσωπο, η γριά Χαδούλα ή Φραγκογιαννού σκοτώνει τέσσερα μικρά κορίτσια, θέλοντας έτσι να τα απαλλάξει απ' τις δυσκολίες και τα πάθη που θα τους έφερνε η ζωή όπως σε όλες τις γυναίκες της εποχής της. Το πρώτο της έγκλημα, διαπράττει ένα βράδυ του Ιανουαρίου, μέσα στο φτωχικό της σπίτι, όντας παραλογισμένη, καθώς συλλογίζεται τον «ανώφελο, μάταιο και βαρύ» βίο της, με θύμα τη νεογέννητη εγγονή της, που ήταν άρρωστη, κι έτσι δεν ενοχοποιείται για το θάνατο της μικρής. Λίγο καιρό αργότερα, για να ξεφύγει απ' τις τύψεις που τη βαραίνουν πηγαίνει σ' ένα ερημοκκλήσι. Στην επιστροφή, περνά απ' το περιβόλι του Γιάννη του Περιβολά που η γυναίκα του ήταν άρρωστη, κλεισμένη μες στο σπίτι και βρίσκει μόνα τους τα δύο μικρά κορίτσια τους να παίζουν δίπλα στη στέρνα. Εκεί, σπρώχνοντάς τα μέσα στο νερό, τα πνίγει και όταν οι γονείς τους εμφανίζονται προσποιείται ότι προσπαθεί να τα σώσει ενώ είναι ήδη νεκρά. Επομένως, γλιτώνει από τις κατηγορίες για το θάνατο των δύο κοριτσιών αλλά λίγο καιρό αργότερα, όταν τυχαία πνίγεται ένα κορίτσι σε ένα πηγάδι και η ίδια συμπτωματικά είναι κοντά κατηγορείται και ξεκινά η καταδίωξή της απ' τις Αρχές...

Η συνέχεια της βιβλιοπαρουσίασης...

- Η φονική δράση της, όμως, δε σταματά εκεί και πνίγει ακόμα το νεογέννητο ενός βοσκού, στη στάνη του οποίου κρυβόταν απ' τους χωροφύλακες, ενώ την τελευταία στιγμή σώζονται τα δύο κορίτσια ενός άλλου βοσκού λόγω της έγκαιρης προσέλευσης των χωροφυλάκων. Τέλος, η Φραγκογιαννού, καταδιωκόμενη από τους χωροφύλακες, αποφασίζει να πάει στο ερημητήριο του Αγίου Σώστη, που βρισκόταν σε ένα μικρό τμήμα ξηράς μέσα στη θάλασσα με γέφυρα ένα στενό πέρασμα στεριάς που κάθε τόσο το κάλυπτε η θάλασσα, με σκοπό να εξομολογηθεί τα πάθη της στον πνευματικό γέροντα παπ' Ακάκιο και μετανοώντας, με την βοήθεια του, να ξενιτευτεί μέσω κάποιου διερχόμενου πλοίου. Ωστόσο, η βρεφοκτόνος, δεν προφταίνει να περάσει το πέρασμα και πνίγεται απ' τα ορμητικά, πικρά και αλμυρά νερά της παλίρροιας «στο μισό του δρόμου μεταξύ της θείας και της ανθρώπινης δικαιοσύνης».

Κυρίως και επιμέρους θέματα

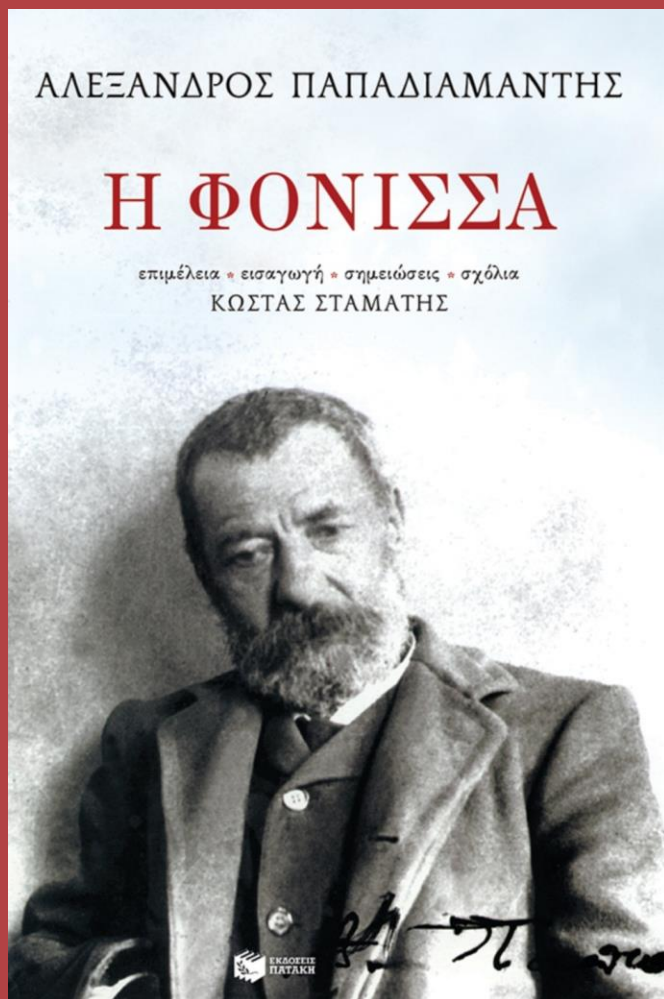
- Το κυρίως θέμα του βιβλίου είναι η εγκληματικότητα μιας γυναίκας που έχει βασανιστεί τόσο πολύ στην ζωή της. Η ζωή της την έχει κάνει να πιστεύει πως με τον θάνατο μικρών κοριτσιών απαλλάσσονται τα ίδια τα κορίτσια από την βασανιστική ζωή που θα ακολουθήσει αλλά και οι γονείς τους. Έτσι, παρουσιάζονται οι σκέψεις και τα συναισθήματα αυτής της φόνισσας.
- Τα επιμέρους θέματα είναι η ζωή της Φραγκογιαννούς και όλες οι δυσκολίες που πέρασε. Αυτά ήταν και οι λόγοι που την οδήγησαν στο να σκοτώνει μικρά κορίτσια.

Η κεντρική ηρωίδα του βιβλίου

- Στο συγκεκριμένο διήγημα κεντρικό πρόσωπο είναι η Φραγκογιαννού. Είναι μια γυναίκα αρκετά μεγάλης ηλικίας, εξήντα χρονών, χήρα με επτά παιδιά που έχει βιώσει πολλά βάσανα στη ζωή της. Ιδιαίτερα χαρακτηρίζεται ως μια γυναίκα με πολλές δυσκολίες στη ζωή της που έχει νιώσει τον κοινωνικό ρατσισμό σε κάθε πτυχή του. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον Παπαδιαμάντη, σε όλη της τη ζωή υπηρετούσε κάποιον, είτε αυτός ήταν οι γονείς της, είτε αυτός ήταν ο άντρας της, είτε αυτά ήταν τα παιδιά της. Γι' αυτό και στα όρια του παραλογισμού προσπαθεί να σώσει κάθε άλλο θηλυκό που βρίσκεται αβοήθητο στο δρόμο της. Ωστόσο, ένας φόνος είναι σε κάθε περίπτωση ένας φόνος, η αφαίρεση μιας ανθρώπινης ζωής. Άρα, παρουσιάζεται σκληρή και ατάραχη απέναντι στα εγκλήματα που διαπράττει. Η γριά-Χαδούλα, είναι μια γυναίκα της εποχής του Παπαδιαμάντη, μιας ανδροκρατούμενης δηλαδή κοινωνίας. Θα λέγαμε, λοιπόν πως η Φραγκογιαννού είναι ένας αντιδραστικός χαρακτήρας στο κατεστημένο της εποχής της δηλώνοντας την διαμαρτυρία της μπροστά στη μοίρα των γυναικών του νησιού. Είναι μια γυναίκα σκληρή αλλά συνάμα ευαίσθητη και προβληματισμένη για τη θέση της γυναίκας την εποχή αυτή.

Τι μου άρεσε περισσότερο σε αυτό το βιβλίο

- Σε αυτό το βιβλίο εκτός από την πλοκή του διηγήματος, μου άρεσε η αφήγηση και η γλώσσα του Παπαδιαμάντη. Ο κοσμοκαλόγερος των ελληνικών γραμμάτων χρησιμοποιεί μία ιδιαίτερη γλώσσα έκφρασης που σε συνεπαίρνει και συνάμα σε ταξιδεύει μέσα σε αυτά που αφηγείται. Η γλώσσα του είναι ακριβέστατη, πλούσια, περιγραφική, ιδιόμορφη και είναι μία ανάμειξη καθαρεύουσας, αρχαίας και δημοτικής γλώσσας με εξαιρετική δύναμη και ποιητικό ρυθμό. Με αυτό το όργανο, λοιπόν, ο Παπαδιαμάντης συνέθεσε αυτό το καταπληκτικό διήγημα.

Ο λόγος που επέλεξα αυτό το βιβλίο

- Ο λόγος που επέλεξα αυτό το βιβλίο ήταν το εξώφυλλό του. Πρώτα απ' όλα ο τίτλος και η εικόνα του μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση. Από αυτά τα δύο στοιχεία κατάλαβα ότι δεν επρόκειτο για ένα χαρούμενο βιβλίο αλλά για ένα συγκλονιστικό βιβλίο με φόνους. Βλέποντας στη συνέχεια και τον συγγραφέα, τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, ήξερα πως αυτό το βιβλίο θα είναι από τα καλύτερα βιβλία που έχω διαβάσει και έτσι αποφάσισα να το διαβάσω.

Αν προτείνω αυτό το βιβλίο σε άλλους

- Προτείνω ανεπιφύλακτα σε κάποιον να διαβάσει αυτό το βιβλίο. Είναι ένα πολύ ξεχωριστό βιβλίο που σίγουρα έχει να προσφέρει πολλά στους αναγνώστες. Είναι πραγματικά ένα αριστούργημα της κλασικής λογοτεχνίας που κατά τη γνώμη μου, όλοι πρέπει να διαβάσουν.

Μία σκηνή που με εντυπωσίασε

- Η σκηνή που αποφάσισα να ζωγραφίσω είναι η Φραγκογιαννού δίπλα σε μία στέρνα. Σε αυτήν την στέρνα έσπρωξε τα δύο μικρά κοριτσάκια του Γιάννη του Περιβολά και λίγο αργότερα προσποιήθηκε ότι βρέθηκε εκεί κατά τύχη και υποτίθεται ότι προσπάθησε να τα βοηθήσει.

